

Kultur- og likestillingsdepartementet

Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

Vår referanse: 24/02613-4
Arkivkode: ---
Saksbehandler: Line Anni Solbakken
Deres referanse:
Dato: 05.09.2024

Innspill til dialogmøte om kultursektorens arbeid med klima og miljømessig bærekraft

- Fra staten er det gjort en prioritering av bærekraftdimensjonen klima og miljø. For kommunesektoren henger de tre dimensjonene uløselig sammen. Den norske kartleggingen av lokale og regionale myndigheters arbeid med bærekraft fra 2021, og den nordiske fra 2024 viser at det er viktig at også staten ser dette i sammenheng for å styrke også det lokale arbeidet med bærekraft.
- Kommunesektoren er en del av kultursektoren gjennom å drifte en rekke institusjoner og tiltak på feltet. I stort sett de fleste kommuner legges bærekraftsmålene til grunn for planarbeidet, hvilket påvirker alle sektorområder. Det jobbes også svært mye med å gjøre offentlige anskaffelser mer bærekraftige.
- Det nasjonale politiske ansvaret (forstått som både kommuner, fylkeskommuner og stat) er å sette en retning for utvikling av kulturfeltet som en del av samfunnet. Dette gjøres best gjennom gode rammevilkår, ikke direkte styring av innhold. Vi må imidlertid unngå at armlengdeprinsippet brukes som et argument mot forventninger, når disse ikke handler om det kunstneriske innholdet som naturligvis skal være fritt, men derimot om rammene rundt. Kulturfeltet er en del av samfunnet, og må ta del i vårt felles ansvar.
- Kultursektoren samlet sett selv har vist mye vilje til å ta ansvar på området, og det finnes mange gode eksempler på bærekraftige løsninger. Den nasjonale politikken bør utforske hva som kan understøtte og stimulere til mer innovasjon og gode løsninger for sektoren.
- Det å sette forventninger i tilknytning til tildeling av offentlige tilskudd er en sentral del av det offentliges virkemidler. En forventning kan imidlertid noen ganger tolkes på ulik måte, og dialogen mellom det offentlige og aktørene er derfor svært viktig for å skape tillit og forståelse for roller og muligheter.
- Lokalt handlingsrom har betydning for muligheten til en bærekraftig utvikling. Et eksempel er nasjonale standarder innen idretten som fordrer at kommuner må bygge idrettsarenaer som oppfyller kravene for profesjonelle eliteutøvere når de i realiteten behøver arenaer for kommunens yngste innbyggere. Dette fordrer i mange sammenhenger unødvendig areal- og ressursbruk. Muligheten til lokal tilpasning må derfor være et premiss når eks. staten nå utarbeider en veileder for kulturarenaer.

- Når det rapporteres på bærekraft har kulturfeltet en tendens til å synes lite. Det henger sammen med manglende indikatorer for måling. Det er mange aspekt ved kultur som er krevende å måle, samtidig finnes det aspekter som faktisk kan løftes frem. Utvikling av indikatorer må også skje i tett samarbeid mellom forvaltningsnivåene og sektoren, dersom de skal være relevante.

Med hilsen

Line Anni Solbakken

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur